

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 7 juni 2023
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0066 (COD)**

**9305/23
ADD 2**

**JAI 630
FREMP 147
COHOM 111
COPEN 158
EDUC 164
MIGR 168
SOC 321
ANTIDISCRIM 49
GENDER 51
JEUN 89
CODEC 886**

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer – Allmän riktlinje – Uttalande

För delegationerna bifogas uttalandet från Polen.

Polen respekterar fullt ut rätten till likabehandling av kvinnor och män och strävar ständigt efter att avskaffa alla former av våld mot kvinnor och våld i nära relationer, och för att stärka skyddet av offren. Polen stöder dock inte antagandet av den allmänna riktlinjen för hela utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning av våld mot kvinnor och våld i nära relationer i den nuvarande lydelsen och det nuvarande förfarandet.

Mot bakgrund av yttrandet från rådets juridiska avdelning anser den polska regeringen att det lämpliga förfarandet för antagande av ovannämnda utkast till direktiv till att börja med skulle vara antagande av ett rådsbeslut om att utvidga förteckningen över eurobrott enligt förfarandet i artikel 83.1.3 i EUF-fördraget. Den föreslagna harmoniseringen avser brott som är svåra att klassificera i denna grupp. Det är heller inte alla de brott som anges i förslaget som kan anses tydligt omfattas av begreppet ”sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn” eller ”it-brott”.

Dessutom bör man erinra om att försöket att utvidga förteckningen över brott enligt artikel 83.1 i EUF-fördraget till att omfatta ett nytt brott, ”hatpropaganda”, i enlighet med utkastet till rådets beslut COM (2021) 777, inte varit framgångsrikt. I EU-lagstiftningen används inte begreppet hatbrott, och den föreslagna artikel 10 kan betraktas som ett kringgående av förfarandet för enhällighet i fördraget och bekräftar kommentarer om den felaktiga rättsliga grunden för detta utkast till direktiv.

Samtidigt bör man notera att artiklarna 2 och 3.3 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna uttryckligen hänvisar till jämställdhet mellan kvinnor och män och inte använder termen ”gender (genus) utan ”sex” (biologiskt kön). Begreppet ”gender” (genus) har ingen definition i EU:s grundläggande lagstiftning och är därför vagt, med olika tolkningar i medlemsstaterna. Polen förbehåller sig därför att tolka termen ”gender”, som används i förslaget, som identisk med den otvetydiga och väletablerade termen ”sex” i Europeiska unionens lagstiftning.

Polen anser att detta initiativ är ytterligare ett exempel på ett försök att överträda regeln om att beslut ska fattas med enhällighet, vilket syftar till att utvidga EU:s befogenheter utan att ändra Europeiska unionens fördrag. Polen motsätter sig entydigt denna typ av agerande. Polen kommer därför att sträva efter att undanröja de skyldigheter som följer av direktivet, om det antas, genom lämpliga nationella mekanismer som innebär en prövning av huruvida rådets och parlamentets tolkning av Europeiska unionens fördrag är förenlig med konstitutionen, så att Polen frångår möjligheten att inte ge sitt godkännande i enlighet med regeln om enhällighet i artikel 83.1.3 i EUF-fördraget. Enligt Polen utgör detta således en åtgärd där Europeiska unionens institutioner har överskridit sina befogenheter och som inte kan vara bindande för medlemsstaterna.